

Български военачалници – генерали и офицери, загинали при атентата в църквата „Св. Неделя“ на 16 април 1925 г.

16 април 2010 | 14:14 | Агенция "Фокус"

При атентата в църквата „Св. Неделя“, организиран и извършен от леви терористи на 16 април 1925 г., загива част от елита на Българската армия, изнесъл войните от 1912- 1913 г. и 1915-1918 г.

Генерал от пехотата Стефан Михайлов Нерезов. Роден на 12 ноември 1867 г. в Севлиево. Участва като доброволец в Сръбско-българската война (1885 г.), след което завършва Военната академия в Торино. През Балканската война (1912-1913 г.) е началник на Оперативния отдел в Щаба на Действащата армия, а през Междусъюзническата война (1913 г.) – Началник-щаб на Действащата армия. През Първата световна война командва 9-та пехотна Плевенска дивизия, която води боеве на Косово поле и на Дойранския фронт. В края на Първата световна война е командващ Първа отделна армия на Вардаро-дойранския фронт. От 1920 г. до 1921 г. е Началник-щаб на Българската армия. През 1921 г. е пенсиониран с чин генерал от пехотата. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал–лейтенант Калин Георгиев Найденов. Роден в Широка лъка. През 1885 г. завършва Военното училище в София и през 1891 г. Артилерийска военна академия в Торино. През Балканската война (1912-1913 г.) е Помощник-началник на артилерията в Щаба на Действащата армия. Има изключителен принос за широкото използване на артилерията във войната. Инспектор на артилерията (1913-1915 г.), генерал-майор (1914 г.). От 21.09.1915 г. до 21 .06.1918 г. е министър на войната. След войната е професор във Военното училище. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-лейтенант Кръстьо Златарев. Роден на 23 февруари 1864 г. в Охрид. Завършва Военното училище през 1884 г. Участва в Сръбско-българската война като командир на рота. По време на Балканската война командва 29-ти пехотен Ямболски полк в сраженията при Лозенград, Чаталджа и Одрин. През 1913 г. се сражава срещу сърбите в района на Злетовска река, Щип и Брегалница. По време на Първата световна война организира и командва 11-та пехотна Македонска дивизия. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Григор Георгиев Кюркчиев. Роден на 24 октомври 1864 г. в Прилеп. През 1885 г. завършва Военното училище в София . Взема участие в Сръбско-българската (1885 г.), в Балканската и Междусъюзническата войни (1913 г.). През Първата световна война като командир на 2-ра бригада от 11-а пехотна Македонска дивизия на 1 ноември 1915 г. е ранен в боя при Долно Чичено и кракът му е ампутиран. След оздравяването си се връща в частта си и я командва до края на войната. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Иван Великов Стойков - освободителят на Охрид. Роден в село Гайтанино, Неврокопско. През 1887 г. завършва Военното училище в София и Военна академия в Торино, Италия. Служи в конницата. През

Балканската война (1912-1913 г.) е началник-щаб на 9-та пехотна Плевенска дивизия. През Първата световна война (1915-1918 г.) е командир на Първа конна бригада и воюва при Трън и Прищина. От ноември 1915 г. е командир на Конната дивизия, която освобождава Охрид. От май 1916 г. командва новосформираната Втора конна дивизия. Началник на Девета дивизионна област (1917 г.). Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Стоян Петков Пушкаров. Роден на 1 март 1866 г. в Пирдоп. През 1887 г. завършва Военното училище в София и служи в артилерията. През Балканската война (1912-1913 г.) е командир на 4-ти Артилерийски полк, с който воюва на Тракийски фронт. По време на I световна война (1915-1918 г.) е командир на 7-ма Артилерийска бригада, по-късно е началник на артилерията на Втора армия, която воюва на Македонски фронт. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Петър Лолов. Роден на 21 ноември 1864 г. в село Медвен. Доброволец в Сръбско-българската война. По време на Балканските войни и първата Световна война командир на 11-ти пехотен сливенски полк. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Иван Рачев Шкойнов. Роден в Габрово. Учи в Априловската гимназия. Завършва Военното училище в София (1895 г.) и Николаевската академия на Генералния щаб в С. Петербург (1904 г.). През 1909 – 1912 г. служи в артилерията, преподавател по тактика във Военното училище. През Балканска война е Началник на Разузнавателна секция в щаба на Втора армия и участва в боевете за Одрин. По време на Втората балканска война (1913 г.) е началник щаб на 11-та пехотна дивизия. По-късно е началник на секция в Щаба на армията (1913-1914 г.). По време на Първата световна война е Началник-щаб на 4-та пехотна Плевенска дивизия (1915-1916 г.), командир на 26-ти пехотен Пернишки полк (1916 г.). През 1917 г. е Началник на Оперативен отдел в щаба на Първа армия. Помощник на директора на прехраната в Дирекцията за стопански грижи и обществена предвидливост. Преминава в запаса в края на 1919 г. Председател е на Съюза на запасните офицери. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Павел Павлов. По време на Първата световна война командир на 20-ти пехотен Добруджански полк. Воюва на Македонския фронт. Командир на 2-ра бригада от 2-ра пехотна Тракийска дивизия. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Станчо Радойков. По време на Първата световна война командир на 36-ти пехотен Козлодуйски полк. Воюва на Македонския фронт. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Иван Табаков. Роден на 16 юни 1868 г. в Калофер. Завършва Военното училище в София (1887 г.) и служи в конницата. През Балканските войни (1912-1913 г.) е командир на 3-ти Конен полк; воюва с гърците при Нигрита и Суха баня. През Първата световна война (1915-1918 г.) е командир на 5-ти Конен полк на Македонски фронт, а по-късно като Командир на бригада

в състава на Първа конна дивизия воюва на Добруджанския фронт (1916 г.). От 1917 г. командва Втора конна дивизия. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Александър Давидов. Роден в Кюстендил на 20 май 1878 г. Завършва Военното училище през 1900 г. Командир на 33-ти пехотен Свищовски полк по време на Първата световна война. Кавалер на ордена „За храброст“.

Генерал-майор Иван Попов. Роден на 16 февруари 1857 г. в Свищов. Четник в четата на войводата Филип Тотю. През 1879 г. завършва първия випуск на Военното училище. Участва в Сръбско-българската война като командир на дружина във 2-ри пехотен Струмски полк. По време на Балканските войни командир на 1-ви пехотен Софийски полк, командир на 1-ва бригада от 1-ва пехотна Софийска дивизия. През Междусъюзническата война е командир на 1-ва пехотна Софийска дивизия. Кавалер на ордена „За храброст“.

Полковник Стефан Нойков. Роден на 25 октомври 1876 г. в Сливен. Завършва Военното училище през 1897 г. Воюва в Балканските войни като командир на дружина в 12-ти пехотен Балкански полк. През Първата световна война е началник-щаб на 4-та пехотна Преславска дивизия. Началник на Оперативния отдел на Щаба на Действащата армия. Автор на редица книги.

Полковник Спиридон Михайлов. Роден през 1878 г. в Щип. Герой от Балканските войни и Първата световна война. Кавалер на ордена „За храброст“.

Полковник Спас Жостов. Роден в село Гайтанино, Неврокопско през 1881 г. Брат на генерал Константин Жостов. По време на Първата световна война представител на Българската армия в Главната квартира на германската армия.

Полковник Ангел Сребров. Роден в Силистра. По време на Балканските войни екомандир на дружина в 31-ви пехотен Варненски полк. През Първата световна война е командир на 31-ви пехотен Варненски полк. Кавалер на ордена „За храброст“.

Полковник Атанас Сарайдаров. Герой от Балканските войни и Първата световна война. Командир на Артилерийско отделение в 6-ти Артилерийски полк в Сливен. По време на Първата световна война е командир на 16-ти Артилерийски полк. Кавалер на ордена „За храброст“.

Майор Никола Рачев. Секретар на Военния съюз.